

Trauma bij arts vaak niet onderkend

‘Meer nazorg nodig’

DEN HAAG (GPD) - Artsen die in hun werk traumatische ervaringen opdoen, moeten die vaak in hun eentje verwerken. Zorginstellingen hebben te weinig aandacht voor nazorg. Daardoor lopen artsen het risico dat ze ziek thuis komen te zitten of in de laatste fase van hun opleiding afhaken.

Dat stelt psycholoog H. Buijssen in het boek ‘Indringende ervaringsverhalen van artsen’, dat vandaag wordt gepubliceerd. ‘De overheersende gedachte is dat artsen maar tegen alle verschrikkingen moeten kunnen’, zegt hij. ‘Net zoals brandweermannen tegen rook en vuur moeten kunnen. Maar ze maken zaken mee die soms wel heel extreem zijn.’

In het boek komen zeventien artsen aan het woord die in een moment van onachtzaamheid patiënten hebben laten sterven, te maken hadden met hevige agressie of geweld, of artsen die mee-

hielpen aan euthanasie. Sinds 2000 zijn zorginstellingen verplicht om trauma-opvang te regelen. Nog maar de helft van de instellingen heeft daaraan voldaan. Bovendien ligt bij de protocollen voor trauma-opvang sterk de nadruk op verpleegkundigen en ondersteunend personeel: artsen zelf zitten zelden in een opvangteam.

‘Artsen willen natuurlijk graag praten met gelijkstelden, maar de kleine groepjes vertrouwenspersonen die er zijn bestaan vaak uit verpleegkundigen.’ Volgens Buijssen is het voor artsen moeilijk om met trauma’s om te gaan, omdat die als zwakte kunnen worden gezien. Dat zou invloed kunnen hebben op de positie van de arts. ‘Een kapitein op een schip mag op kritieke momenten ook niet onzeker overkomen. Dat ondernijmt zijn positie en gezag’, zegt Buijssen.

Vooraf co-assistenten zijn kwetsbaar, omdat ze voor het eerst met geboorte en dood te maken krijgen. ‘Artsen in opleiding worden nu vanaf de collegebanken in het diepe gegooid en als kuitjes plots uit het nest geduwd met de opdracht zelf maar te leren vliegen. Een betere voorbereiding, waarbij vooral wordt gezegd dat angst en twijfel in het begin normaal zijn, voorkomt dat ze er vroegtijdig de brui aan geven. Ze voelen zich nu vaak onzeker, omdat ze denken dat angst niet normaal is. Deze cultuur heerst ook in veel ziekenhuizen waar artsen de scepter voeren die zich al jarenlang getraind hebben in het recht houden van de schouders.’

Om bedreigingen en geweld voor te zijn, en zo dus ook trauma’s te voorkomen, zouden met name bedrijfs- en huisartsen die vaak alleen werken een alarmknop onder hun bureau moeten krijgen. Arbodiensten en de Nederlandse Vereniging van Bedrijfsartsen hebben dat alleen nog maar toegezegd.

In het boek bekennt een arts dat hij daarom altijd een honkbalknuppel achter zijn bureau heeft staan.

Mogelijk extern onderzoek Wisse Smit

DEN HAAG (ANP) - Het onderzoek naar de relatie tussen Mabel Wisse Smit, de verloofde van prins Johan Friso, en topcrimineel Bruinsma wordt mogelijk verricht door externe deskundigen. Minister Remkes van Binnenlandse Zaken zei gisteren in het tv-programma *Buitenhof* dat dit een van de opties is. Een andere mogelijkheid is dat de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) opnieuw op de zaak wordt gezet. De Tilburgse hoogleraar criminologie Fijnaut pleitte in het zelfde programma voor een extern onderzoek om het onafhankelijke karakter te onderstrepen. Volgens hem gaat het onderzoek waarschijnlijk enkele maanden duren. Remkes zei dat hij er ‘zeer tegen’ zou zijn als het onderzoek een ‘langslepend proces’ zou worden.

Remkes relativeerde gisteren de getuigenis van de ex-lijfwacht. Hij zei dat het gaat om iemand met een crimineel verleden.